

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Davida Pivoňky *Fenomén zranění v americkém fotbale v reflexi členů předního českého týmu*. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2021, 94 s.

David Pivoňka si pro svou bakalářskou práci vybral problematiku z oblasti antropologie sportu, konkrétně fenomén zranění v americkém fotbale. V práci si klade otázku, jak členové vybraného českého „poloprofesionálního“ týmu reflektují zranění, „co a jak ovlivňuje aktérské smýšlení o zranění a jak se ve zkoumaném prostředí pracuje s konceptem bolesti“ (s. 20). Řešení zmíněného problému se autor dobírá skrze kvalitativní šetření realizované pomocí polostrukturovaných interview s aktéry na různých pozicích, jež doplnil reflexí vlastních zkušeností, při níž se nechal inspirovat autoetnografickou metodou. Práce má standardní strukturu empirické stati - vedle úvodu a závěru se dělí na teoretickou, metodologickou a empirickou část.

V teoretické části (s. 7-19) autor vedle stručného představení základních principů amerického fotbalu, které čtenáři umožňují kontextualizovat následná empirická zjištění, definuje na základě sociálněvědní literatury koncepty zranění, bolesti a kultury risku. Zdůrazňuje přitom významnou souvislost mezi výskytem zranění, překonáváním bolesti, kulturou risku a performancí maskulinity, ať již v kolizních sportech obecněji, nebo konkrétně v americkém fotbalu. Vytváří si tak vhodný teoretický rámec pro následné empirické šetření.

Jeho průběh detailně popisuje v metodologické části práce (s. 20-29), kde nejenže transparentně představuje metodologické postupy, které ve své práci využil, ale také rozhodnutí, jež přitom musel učinit, a to nejen v důsledku omezení protipandemickými opatřeními. V tomto směru je třeba ocenit, že své volby pouze nepopisuje, ale snaží se je také argumentovat a reflektovat. Stejně tak je třeba ocenit důraz, který klade na etiku výzkumu, zejména s ohledem na minimalizaci možného poškození svých informátorů a terénu (s. 27-28), a s ní spojenou vlastní situovanost v terénu a problému (s. 28-29). Pro potřeby bakalářské práce autor celkově provedl 11 polostrukturovaných interview se členy týmu působícími na různých pozicích, včetně trenéra a týmového lékaře, což mu umožnilo, přestože se vlastně jednalo o „nouzové řešení“ původně plánovaného etnografického výzkumu, získat jejich detailní reflexi zkoumaného problému.

Tu představuje v empirické části (s. 30-84), která tvoří samotné jádro bakalářské práce, a je rozdělena na tři podkapitoly, jež se věnují nejprve reflexi zranění, poté bolesti a následně se spojují v zodpovědnosti vůči týmu, kterou autor chápe jako jakousi jednotící linku. Prizma, jež autor definoval v teoretické části, mu umožňuje analytický pohled na zkoumaný problém. S daty přitom pracuje systematicky a tvrzení spolehlivě dokládá úryvky interview. Ačkoliv je jeho výklad v drtivé většině případů přesvědčivý, nemohu nepoložit otázku po údajné svobodě rozhodování aktérů. Nebylo by zde možné hovořit o symbolickém násilí v Bourdieho slova smyslu?

Po formální stránce je práce zpracována přijatelně. Autor se snaží psát odborným stylem a ve většině případů se mu to úspěšně daří. Množstvím gramatických chyb a překlepů přitom nevybočuje ze standardu absolventských prací. Přesto se však práci nevyhnuli formální nedostatky, ať už v podobě nedůsledného formátování bibliografie (zejména co se teček a dvojteček týče) nebo číslování jednotlivých oddílů v podkapitole 4.3, které tak absentují i v obsahu práce. Naštěstí obsah práce jednoznačně vyvažuje tato formální pochybení.

Celkově se tak domnívám, že práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci a nabízí nesporný vhled do zkoumané problematiky. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.